

Moskva in Pariz na isti liniji v Vietnamu

Mir v Vietnamu je po izjavi končnega poročila o obisku moglo doseči le na osnovi dogovora v Ženevi iz l. 1954.

MOSKVA, ZSSR. — Francoski zunanji minister Couve de Murville se je 5 dni mudil na uradnem obisku v Sovjetski zvezi. Poleg Moskve je obiskal tudi Leningrad in še nekatera druga važna središča dežele. Včeraj je bilo objavljeno zaključno poročilo o uspehu obiska.

Skupna izjava pravi, da se je treba v pogledu "nevarnosti za mir", ki jo predstavlja vojna v Vietnamu, vrniti k točnemu izpolnjevanju določil ženevskega dogovora iz leta 1954, s katerim se je Francija odpovedala Indokini in so na njenem ozemlju nastale neodvisne države Vietnam, Laos in Kambodža. Vietnam je bil razdeljen v severni in južni del, severni je prišel pod komunistično oblast, južni pa naj bi dobil svobodno demokracijo. Po štirih letih naj bi volitve privedle do zedinjenja obeh Vietnamov. Ko do teh volitev ni prišlo, je Severni Vietnam sprožil v Južnem "osvobodilno vojno", Južni se je poskušal prevzema oblasti s silo uprl, pa v stiski zaprosil za pomoč Združene države. Te so se prošnji odzvale in tako je prišlo do današnjega položaja v Vietnamu.

Poročilo izraža zadovoljstvo nad normalizacijo odnosov med vzhodno in zahodno Evropo v zadnjem razdobju in upa, da se bo to nadaljevalo. Murville in Gromiko sta prišla v več vprašanjih mednarodne politike do skličnih pogledov. Posebno sta se ukvarjala s položajem v Evropi, trdi poročilo.

Mao-Tsetung okorel?

WASHINGTON, D.C. — V diplomatskih krogih trdijo, da je postajal Mao-Tsetung, vodnik rdeče Kitajske, okorel in da sta ga starost in kitajska zaprtost popolnoma oddaljili od stvarnosti in stvarne presoje položaja v svetu. Bil naj bi močno podoben Stalinu v njegovih zadnjih letih.

Kot Stalin tudi Mao ne preneha več nobene kritike ali ugovora. Trmasto se drži svojih nazorov in svojih sodb, ki so dostikrat nagle in brez proučevanja celotnega vprašanja. On se menda smatra za naslednika Marksa, Lenina in Stalina ter edinega pravega vodnika svetovnega komunizma. Na sedanje ruske komunistične vodnike gleda zviška, kot je gledal na Hruščeva, ki ga je označeval svoji okolici za prostaka, ki "smrdi po potu".

Velika Britanija odpravi smrtne kazni za umor

LONDON, Vel. Brit. — Po skoraj 20 letih debat, razprav, predlogov in protipredlogov je parlament pretekli teden izglasoval odpravo smrtnih kazni za umor.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in toplo. Najvišja temperatura 65.

Novi grobovi

Emanuel Grasselli

Včeraj je nenadoma umrl 69 let stari Emanuel Grasselli s 660 Birch Dr., Euclid, O., rojen v Slivnici pri Celju, od koder je prišel l. 1951. Tukaj zapuša žena Silvo, roj. Gradt, sina dr. Roberta Grasselli, hčere Silvo Savernik, Eriko Bajuk (Detroit, Mich.) in Eleanoro Grasselli (Indianapolis, Ind.), zeta Miodruga Savernika in Antona Bajuka, snaho Jeanette Grasselli, štiri vnuke, sestro Martho Maier (Graz, Avstr.) in več drugih sorodnikov v Sloveniji. Pokojnik je bil član Društva presv. Sreča št. 172 KSKJ in Stajerskega kluba. Pogreb bo v petek ob 9.30 dopoldne iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob desetih, nato na pokopališče All Souls. Truplo bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob šestih.

Nicholas Frankovic

Zadet od vlaka v avtomobilu na železniškem prelohu na E. 260 St. v Euclidu je umrl 51 let stari Nicholas Frankovic s 23431 Chadsey Drive, Euclid, O., rojen v Barrackvillu, W. Va., mož Anne, roj. York, oče Lt. Paula (U.S. Marine C.), Jamesa (U.S. Navy), Josepha in Johna, brat Johna, Barbare Tarasuk (Calif) in pok. Josepha. Bil je veteran druge svetovne vojne in član Euclid Veterans Cluba. Pogreb bo v soboto ob 9.15 iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v cerkev sv. Roberta ob desetih, nato na All Souls pokopališče.

Washington zavrača Pariz

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo je odločno zaničevalo trditve Francije, da so Združene države začele kampanjo proti francoskemu predsedniku De Gaulleu. Te obdolžitve je objavil francoski tisk v zvezi z informacijami, ki so jih dali uradni predstavniki pretekli teden sem povabljenim časnikašem in urednikom listov.

Državno tajništvo označuje te obdolžitve za "čisti nesmisel". Kljub temu seveda ni izključeno, da je kak uradni predstavnik v svoji nerodnosti rekel kaj takega, kar bi bilo v danem trenutku boljše zamolčati.

PLEI ME, J. Viet. — Plei Me je primeroma majhen kraj v goratem delu Južnega Vietnama. Po vojaškem pomenu ne dosega na primer križišča Duc Co, še manj pa postojanke Pleiku. Zato Plei Me ni ne velika ne dobro utrjena postojanka. Še do srede oktobra je bilo tam samo nekaj sto domačih plemenskih vojakov, dalje bataljon redne saigonske vojske in 10-12 ameriških strokovnjakov za gverilsko vojskovanje.

Ko je Plei Me doživel prvi gverilski napad ponoči 19. oktobra, ga ni nihče smatral v začetku za kaj izrednega. Pokazalo se je pa kmalu, da se partizani zaganjajo z vso silo v postojanko, da ne varčujejo z vojniki, da jih je veliko ali vsaj več, kot pri navadnih partizanskih napadih na sovražne postojanke. Takoj je padla v oči tudi odločnost in zagrinjenost partizanov. So se pokazali kot junaki, ki jim ni nič za življenje. Vse to je napeljavalo na misel —, ki so jo poznejša izvidniška poročila potrdila —, da so med partizani

V Clevelandu zmagal demokrat R. S. Locher, v New York City pa republikanec John V. Lindsay

Johnson hoče vplivati na cene za aluminij

Zvezna vlada utegne dati v prodaj poldrug milijon ton aluminija iz svojih rezerv, da pritisne na cene.

WASHINGTON, D.C. — Iz Bele hiše so že dalj časa prihajali glasovi, da je predsednika Johnsona začela vznemirjati druginja. Je že po naravi varčen človek tudi pri svojem bogastvu, zato mu gre vsako zviševanje cen na živce. To je pokazal sedaj kar očitno, ko je odredil preiskavo, zakaj so tri velike kompanije, ki proizvajajo aluminij, zvišale ceno za pol centa pri funtu.

Povišanje ni na videz veliko, pri letni proizvodnji nad 2.5 milijona ton pa nanese kar lepo število milijonov. Federacija ima sama na svoji "strateški zalogi" na milijone ton aluminija, ki ji pravzaprav ni posebno potreben, saj je zmogljivost naših tovarov aluminija tako velika, da lahko pokrije vso predvideno vojno potrebo. Zato bo federacija najbrže postavila na trg poldrug milijon ton te kovine, da tako pritisne na ceno. Seveda bo radi tega nastal v tej industrijski panogi velik hrup, zamešana vanj bo pa tudi politika, kajti ne bo malo senatorjev in kongresnikov, ki bodo v interesu tovarov nastopili proti predsednikovi nameri.

Debata bo načela tudi vprašanje, ali je res potrebno, da imamo v strateške zaloge investicij nad \$9 milijonov. Ali so tako velike zaloge res potrebne? Ali nima marsikateri nakup strateškega materiala po federaciji bolj namen, da podpre to ali ono tovarno, kar se je že večkrat zgodilo? Upamo, da predsednik ne bo hitro popustil, saj se tovarnam tudi pri dosedanjih cenah ni ravno slabo godilo. Njihove dividende so najboljši dokaz za to.

Kaj naj pomenijo boji za Plei Me v Vietnamu

pomešane tudi redne čete iz Severnega Vietnama, ki so nosila težo boja in seveda imele tudi največ izgub.

Prvi napad na Plei Me je bil tako hud, da je posadka takoj poklicala na pomoč letalstvo in prosila za dodatne saigonske čete. Bombniki in helikopterji so takoj posegli v spopade med posadko in gverilci in prizadeli sovražniku hude izgube v ubitih in ranjenih, kar pa silovitosti napadanja na Plei Me ni zmanjšalo.

Poslana je bila tudi pomoč od saigonskega armadnega poveljstva. Čete, ki so bile poslana na pomoč, so se pa mogle le počasi premikati proti trdnjavi Plei Me, ker so se bale partizanskih zased. Obstojala je namreč tudi domneva, da je bil napad na Plei Me zato tako hud, da bi zabil saigonske čete hitro na pomoč, te čete bi pa partizani uničevali iz zased, kar so že večkrat storili z velikim uspehom. Čet, namenjenih za pomoč posadki v Plei Me, pa niso mogli presenetiti, čeprav so partizani

Od vseh občinskih volitev v deželi sta včeraj pritegnila največ zanimanja volivni boj v Clevelandu, kjer je bila možnost, da zmaga črni kandidat C. Stokes, in v New York City, kjer je imel republikanski kandidat J. V. Lindsay po več kot dveh desetletjih izgled, da zmaga nad demokratskim tekmečem. Pri volitvah guvernerjev v New Jerseyju in v Virginiji sta demokrata z lahkoto zmagala.

CLEVELAND, O. — Volivni boj za župana v našem mestu je bil letos izredno živahen in v zadnjih dneh tudi precej oster. Najbolj delaven je bil republikanski kandidat Ralph Perk, kateremu je v volivnem boju pomagalo kakih 3.000 prostovoljcev, sam pa je skušal demokratskega župana R. S. Locherja zadeti, kjerkoli je dobil priložnost. Župan Locher je bil prav tako vneto na delu, hodil iz varde v vardo na zborovanja in volivne shode, kajti bilo je jasno, da more zmagati le z združitvijo vseh sil. "Neodvisna" demokrata Stokes in McAllister sta se tudi vrgla v volivni boj z vso vneto. McAllister je vedel, da so njegovi izgledi za zmago pičili, vendar ni odnehal, Stokes pa je ves čas zatrdel, da ne mara, da bi črnci volili zanj le zato, ker je sam črnc. Vendar kaže vse, da ga je prav to skoraj pripeljalo do zmage. Locher je dobil le 2.341 glasov več kot on. Stokes je izjavil, da bo zahteval ponovno štetje, ko bodo izidi volitev uradno objavljeni.

R. S. Locher

R. S. Locher je dobil 87,661 glas, C. Stokes 85,230 glasov, R. Perk 41,092 glasov in McAllister 22,653 glasov. Predsednik mestnega sveta Stanton je sinoči dejal, da se je R. Perk odrezal od vseh republikanskih kandidatov v zadnjih desetletjih najslabše, pa dodal, da je to do neke mere razumljivo, ker so v boju štirje kandidati. Napovedal je, da utegne dobiti republikanski kandidat do 50,000 glasov, kar naj bi bilo okoli 20%, med tem ko jih je zadnji republikanski županski kandidat W. Brown do-

bil 25%.

Od volitev za mestni odbor je bil najtrši boj v 16. vardi, kjer se je J. Russell boril za svoj politični obstanek. Posrečilo se mu je zmagati, toda ni dobil niti 100 glasov večine.

Trije slovenski mestni odborniki, E. Turk v 23. vardi, J. Banko v 32. vardi in J. Cimperman v 22. vardi so bili izvoljeni brez težav. J. Banko ni imel nobenega protikandidata, ostala dva pa sta dobila absolutno večino že pri primarnih volitvah in tako pri včerajšnjih nista imela uradnih tekmecev.

Lindsayjeva zmaga odlična
NEW YORK CITY, N.Y. — Za mestnega župana so kandidirali demokrat Beame, republikanec Lindsay, ki ga je podpirala tudi liberalna stranka, in konservativci Buckley. Boj je bil oster in nekaj dni pred volitvami je izgledalo, da bo nemara le zmagal demokrat, saj je v New York City preko dveh tretjin vseh volivcev registriranih demokratov. Kar bi naj Lindsayju prinesla liberalna stranka,

to so računali, da mu bo odvzel Buckley, ki je vodil volivni boj zelo uspešno in ostro.

Demokratski kandidat Beame je zaostal za republikancem Lindsayjem za okoli 100,000 glasov, konservativni kandidat Buckley pa je dobil okoli 300,000 glasov, kot so mu napovedovali. Lindsay je po 24 letih prvi republikanski župan v New York Cityju. Čaka ga težka naloga, bo pa zaradi svoje lepe volivne zmage postal verjetno vodilna oseba v republikanski stranki in nemara bo igral tudi važno vlogo pri izbiri republikanskega predsedniškega kandidata leta 1968.

DRUGI VOLIVNI IZIDI
CLEVELAND, O. — Od državnih predlogov je bil z izredno večino zavrnjen prvi, o povzrašanju prodajnega davka za 1 cent, med tem ko sta ostala dva naletela malo boljše, pa kljub temu nista dobila potrebne večine. Tudi oba mestna predloga za kanalizacijo in popravilo cest nista našla pri volivcih potrebne podpore.

V šolski odbor so bili izvoljeni H. Calkins, G. Dobra, Cooper in Gallagher, za vrhovnega mestnega sodnika je bil izvoljen Brennan proti Laurieu, katerega so podpirale demokratska stranka in delavske unije AFL-CIO.

Dosti pozornosti so vzbudile guvernerske volitve v državah New Jersey in Virginia, kjer so republikanci upali, da se bodo uveljavili proti demokratom. V obeh državah so pogoreli, posebno odločilno v državi New Jersey.

Vodja protijudovske gornje se je ustrelil, ko je bilo odkrito, da je sam — Jud

READING, Pa. — Daniel Burros, 28 let stari vodnik Ku Klux Klana v New Yorku, ki je bil znan po svoji protijudovski govorji, se je sam ustrelil, ko je New York Times razkril, da sta bila njegova oče in mati poročena judovsko in da je sam obiskoval judovsko šolo.

Ustrelil se je z revolverjem v prsi in glavo. Policija je našla mrtvega v malem stanovanju vodnika pennsylvanijskega Klana. Priči samomora naj bi bila vodnik Ku Klux Klana Pennsylvanije Roy E. Frankhouser in njegovo dekle, 21 let stara Regina Kupiszewski, ter vodnik Ku Klux Klana države New Jersey Frank W. Rotella.

Kennedyjev predlog bi bil precej drag

NEW YORK, N.Y. — Sen. Robert Kennedy je v javnem govoru zatrjeval, da so sedanje pokojnine in preživnine v okviru Social Security premajhne, da omogočajo kvečjemu življenje, ne pa človeka vredno življenje. Predložil je, naj bi bile povišane za sto odstotkov ali enostavno podvojene. Povišanje naj bi se plačevalo iz splošnih davčnih dohodkov.

Predlog je brez dvoma utemeljen, kar zadeva nezadostnost pokojnin in preživnin, vprašanje pa je, kako kriti povišanje iz splošnih davčnih dohodkov. Gre dejansko za okoli \$20 milijard, ki jih je mogoče dobiti le s povišanjem davkov.

Iz Clevelanda in okolice

Pogreb—

Pogreb pok. Johna Sesek-a bo iz Želetovega pogreb. zavoda v petek ob 9.15 v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. ob desetih, nato na Kalvarijo.

Po domače—

Pok. George Baynich je bil med rojaki znan kot Bajnič.

Seja—

Klub slov. upokojencev v Euclidu ima jutri, v četrtek, ob dveh popoldne sejo v SDD na Recher Avenue.

Volivni izidi v slovenskih vardah—

V 23. vardi (Senkler) je dobil Locher 3,463 glasov (64.25%), Perk 893 (16.5%), Stokes 534 (10.25%) in McAllister 491 (9%). V 32. vardi (Collinwood-Nottingham) je dobil Locher 5,563 glasov, Perk 1,514, McAllister 1,463 in Stokes le 261.

Koalicija v Euclidu delno poražena—

Pri volitvah za splošne mestne odbornike sta zmagala dva kandidata koalicije, Sustarsic in O'Neill, ter dva demokratska kandidata, Eckart in Whalen. Za predsednika sveta je brez težave zmagal kandidat koalicije Knuth. Prav tako sta zmagala kandidata koalicije Max Gerl (3. varda) in F. J. Chukayne (4. varda).

Katera je zamenjala—
Na svatbi Kovač-Cadež v avditoriju sole pri Mariji Pomčnici preteklo soboto je bil zamenjan ženski plašč. Katera je vzela tujega, naj kliče KE 1-2759, da dobi nazaj svojega.

Afriško-azijski blok za odločnost proti Rodeziji

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Proti ugovoru Velike Britanije in Združenih držav je afriško-azijski blok držav v Združenih narodih izglasoval z 79:8 resolucijo, ki poziva Veliko Britanijo, da naj uporabi vsa sredstva za preprečevanje neodvisnosti Rodezije, predno bi tamkaj črno prebivalstvo dobilo enakopravnost z belim, tudi vojaško silo. Sodi-jo, da bo resolucija, ki je bila sprejeta v odboru za varstvo nad ozemlji Združenih narodov, dobila potrebno dv tretjinski večino tudi v glavni skupščini. Resolucija nemara ne bo imela dosti vpliva na tok dogodkov. Predsednik britanske vlade Wilson je še pretekli teden tekom svojega obiska v Rodeziji izjavil črnim domačinom, naj ne mislijo na to, da bo Velika Britanija nastopila z orožjem v roki za njihovo politično enakopravnost. Povedal jim je tudi naravnost, da za to še niso zreli in bodo morali še precej časa čakati.

Vlak zadel v avtobus: 30 mrtvih, 29 ranjenih

MEXICO CITY, Meh. — V ponedeljek zvečer je vlak zavožil v avtobus na železniškem prevozu kakih 18 milj severno od tu. Vlak je avtobus razklal in vleklet njegov zadnji del kakih 250 čevljev daleč.

Vlakovodja je dejal, da ga je skušal avtobus prehiteti. Čeprav je vozil vlak samo z okoli 8 milj na uro, vlakovodja nesreče ni mogel preprečiti. Vsi ponesrečenci, 30 mrtvih in 29 ranjenih, so potniki avtobusa.

— Človeško srce je povprečno veliko kot stisnjena pest.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

33

No. 211 Weds., Nov. 3, 1965

Pastirsko pismo jugoslovanskih škofov

Pretekli teden smo morali prekiniti objavo pastirskega lista jugoslovanskih škofov zaradi nujne potrebe po obravnavi drugih vprašanj, ki jih ni bilo mogoče preložiti na kasnejši čas. Pastirsko pismo jugoslovanskih katoliških škofov je izredno tehtno in poučno, razkriva pa tudi jasno položaj vere in Cerkev v sedanji Jugoslaviji. Prav je, če ga ne samo preberemo, ampak tudi temeljito pretehtamo od vseh strani. Njegovi nauki in nasveti niso važni samo za katoličane v Jugoslaviji, ampak tudi za nas izven nje.

IV.

“Bratje, čas je že, da se prebudimo iz spanja” (Rim 13, 11). Stojimo na razpotju velikega razdobja in v središču odločilnega časa. Naša dolžnost je, da tudi mi prispevamo k človeškemu napredku, živč po evangelijskih postavah. Cerkev najbolj streže človeški družbi s tem, da človeške vesti in človeška življenja naravnava k duhovnim in večnim vrednotam.

Za življenje naroda ni vseeno, če mladina zgubi čut za poštenje in dostojanstvo človeške sposobnosti in si postavi za namen samo uživanje in drsi v globino spolne razvratnosti.

Za življenje naroda ni vseeno, če se iz leta v leto ugotavlja zmeraj večje število zakonskih ločitev, toliko manj, ker to najhujše občutijo tisoči otrok, ki so izgubili toploto in varstvo družine.

Za življenje naroda ni vseeno, če se ljudje vdajajo pijanosti, kraji, sovraštvu in nasilju.

Cerkev vidi svoje božansko poslanstvo v tem, da ljudi odvrača od hudega in jih vzgaja za dobroto in pravičnost v Resnici. S tem postaja najiskrennejša sodelavka z vsemi ljudmi dobre volje v ustvarjanju umirjenega in spodobnega človeškega življenja.

Čeprav je njena prva naloga ta, da vodi ljudi v večno domovino, vendar ji ni vseeno, kaj se godi na tem svetu.

Cerkev se zavzema za složnost in ljubezen med ljudmi vseh barv in plemen, vseh prepričanj in stanov. Prizadeva si, da pomaga ustvarjati svet miru, pravice in resnične vzajemnosti med vsemi narodi, pa vendar srečuje čisto nasprotovanje in nerazumevanje. Pa ona kljub temu oznanja ljubezen do vsakega človeka: tudi do tistega, ki ne sprejema evangelija kot svoje življenjsko prepričanje, in do tistega, ki se razglasa za nevernika. Nikogar ne smemo sovražiti in zaničevati. V vsakem človeku smo dolžni spoštovati človeško dostojanstvo.

TREBA JE SPOŠTOVATI VERSKO PREPRIČANJE POSAMEZNIKA

Ničigar prepričanja se ne smemo s silo dotakniti. Nikomur se ne sme vsiljevati vera, pa tudi brezboštvo ne. V imenu človeškega dostojanstva slovesno poudarjamo, da ima tudi vernik pravico, da ga spoštujejo. Cerkev ne more eznanjati drugačnega humanizma kakor humanizem ljubezni in miru. Ona blagoslovlja vsa prizadevanja za blaginjo in mir na svetu, pa ne samo splošni mir med narodi, marveč tudi osebni mir vsakega človeškega bitja posebej: da v miru veruje, da v miru moli, da v miru živi spodobno človeško življenje.

Skrbi nas čudna psihoza nekega strahu in ozirov v izpovedovanju vere in opravljanju krščanskih dolžnosti. Zaradi tega mnogi ne dajejo krstiti svojih otrok, se ne poročajo cerkveno, ne prejemajo drugih zakramentov. Sami ne hodijo v cerkev in ne pošiljajo svojih otrok, čeprav so prepričani, da je to njihova dolžnost, pa to opuščajo ob očitkih vesti in z nevoljo v duši.

Slovesno izjavljamo, da je v vsaki ureditvi treba človeka razumeti celotno. Človek ni samo telo, ima tudi razumno, nesmrtno dušo, s katero teži za duhovnimi vrednotami. Da se torej človek čuti zadovoljnega in mirnega, ima polno pravico do svobode, da živi v skladu s svojo vero in vestjo.

Ta pravica je pri nas zagotovljena z ustavo Socialistične republike Jugoslavije. Ta pravica je posebej poudarjena v listini Združenih narodov, ki so jo podpisale vse članice. Prvi člen zakona o pravnem položaju verskih skupnosti se glasi: “Državljanom socialistične federativne republike Jugoslavije se zagotavlja svoboda vesti in svoboda veroizpovedi.” V 6. členu istega zakona pa stoji: “Nihče ne sme braniti zdravljana, da se udeležujejo verskih obredov in drugih izrazov verskih čustev. Nihče ne sme siliti člana verske skupnosti, da ne uporablja pravic, ki mu kot državljanu pripadajo po ustavi in zakonih.”

(Konec jutri)

BESEDA IZ NARODA

Štajerski klub vabi na marlinovanje

Cleveland, O. — Klub bo imel letos svoje pestro martinovanje 13. novembra v dvorani Slovenskega doma na Holmes Avenue. Vstopnice so v prodaji pri odbornikih kluba, v Mihelin Travel Bureau, St. Clair in N. 40. cesta ter pri Mirku Antlogi, 6516 St. Clair Avenue.

Priprave so v polnem teku za to vsakoletno zabavo in naši Stajerci se trudijo, da bi se lepo zabavali ves večer. Letos so vključili v jedilni list zopet gosko, kar se je storilo na priporočilo odbornika, ki je organiziral prva martinovanja. Stajersko martinovanje letos ne bo brez goske in najbrž ne brez žegna sv. Martina. Kuharica ga. Lojzka vodi kuhinjo.

Stajerci in drugi Slovenci, rezervirajte si Vaše stole vnaprej s tem, da si nabavite vstopnice za večerjo že sedaj in olajšate kuharici načrt. Ako imate dogovor za kam drugam, prekličite, ne zamudite martinovanja Stajerskega kluba. Na svidenje! Odbor

Zahvala vsem, ki so pomagali

Cleveland, O. — Za 27 fantov slovenskih šol pri Mariji Vnebozvzeti in Sv. Vidu se je končalo taborjenje na Slovenski pristani. Skoro vsi so se prišli zahvaliti Janezu Rihtarju, Jerneju Zupanu in meni. Toda njihova zahvala velja mnogim drugim, ki so veliko prispevali, da je bilo taborjenje mogoče. V imenu teh 27 fantov in 16 deklet in gđ. Marije Delohin, gđ. Zine Velikonja, g. Slave Puš bi se rad zahvalil č. g. Martelancu, ki je s svojo navdušenostjo za otroke v slovenskih šolah storil vse. Njemu in č. g. Godini gre posebna zahvala, da sta prišla darovati sv. mašo ob nedeljah. Hvala tudi gđ. Bohovi ki, je skrbela za program. Rad bi se tudi zahvalil vsem staršem teh otrok, ki so prispevali za Pristavo in s tem pripomogli, da bi njihovi otroci imeli zdrav in kristjanski prostor za svojo zabavo. Vsi so prispevali po \$14.00, da je njihov otrok lahko taboril. Veliko mater pa je prispevalo tudi hrano, tako, da smo imeli malice ves teden. Vsem tem velikodušnim slovenskim staršem prisrčna hvala.

Javno bi se rad zahvalil tudi vsem kuharicam, ki so tako skrbno in dobro pripravljale hrano za fante in dekleta. Vedno so bile dobre volje, pa čeprav so delale brez počitka. Naša prisrčna hvala: gospe Lanežič, g. Lazar, g. Urankar, g. Vidergar in g. Zalar.

Tone Sršen

Pevski zbor Triglav

Cleveland, O. — Kot vidite v društvenem koledarju, so kar naprej prireditve s plesi in koncerti. Več ali manj so naši pevci povsod zastopani. Vsako leto smo imeli v tem času “Vinsko trgatvo”, ki je bila velikega pomena za tu rojene, nam pa je obudila spomine na stare čase. Večkrat nas vprašajo, zakaj ni več te prireditve, vendar so sedaj drugi časi in druge razmere. Sedaj je tu mesec listopad, tudi pri zboru so listi, poklonila jih je Mrs. Annie Fischer in svojo obit.

Ča vam pevec ponudi, ne odrecite. Rozi Vatovec naju je pridobila v Klub upokojencev na vzhodni strani. Klub deluje složno in prav radi prihajamo na seje. Seja je vsakokrat v drugem domu, to so Prince, Newburgh in na Maple Hts. Po sejah pa se še malo pokrepčamo in prijetno pogovorimo. Na leto

plačamo \$3 članarine. Nekajkrat na leto priredijo domače zabave in s tem pokrijejo stroške. Za umrle člane se plača \$10 za rože ali drug namen. Bolnim pošljejo karte. Seje se vedno udeležijo veliko članov. Prihodnja domača zabava in večerja bo 28. novembra 1965 v Slovenskem narodnem domu na E. 80 St. Servirati bodo začeli ob 5. uri popoldne. Ženske bodo gotovo vsele, da ne bo treba kuhati doma. S seboj lahko pripeljejo tudi svoje družine. Cena ne bo visoka. Priskrbite si vstopnice že preje, da bodo vedeli koliko pripraviti. Privoščite si na stara leta, dokler vam še zdravje dopušča.

Mlajši naj delujejo z nami, saj tudi oni bodo prišli za nami z letnico in penzijo, s katero nas obdara Stric Sam. Pred leti tega ni bilo. Blag spomin na tiste predsednike v Ameriki, ki so se trudili, da smo sedaj tega deležni. Vabim vse pevce Triglava in druge. In če se niste v klubu, pristopite, ne bo vam žal.

Anna Jesenko

Vremenska katastrofa v Tirolah

CLEVELAND, O. — Inšpektor g. Rudolf Lukež Sr. je v “Ameriški Domovini” 20. oktobra 1965 popisal vremensko katastrofo, ki je zadela Tirolce 2. septembra t. l. Ob koncu članka g. Lukež skupaj s svojimi sodelavci prosi za prispevke za pomoč oškodovancem. Tisti, ki so bili kot begunci v lienskem taborišču, Tirolce dobro poznajo. Begunci iz lienskega taborišča so bili stalni gostje teh Tirolcev. Bog sam ve, koliko jih je prišlo vsak dan k vsaki hiši in to skozi dobo dveh let. Poleg pomoči, ki so jo begunci od teh ljudi prejeli, moramo pomisliti tudi, da je bil naš pokojni škof dr. Gregorij Rožman gost župnika v Anrasu, in je tam opravil svojo novo mašo slovenski begunski duhovnik in da so Tirolci skrivali domobranskega častnika, o čemer je že v omenjenem članku g. Lukež obširno pisal.

Naša dolžnost je sedaj, da se tem ubogim in dobrim ljudem izkažemo hvalne in odnornosti vsak par dolarjev. Ne samo tisti, ki ste bili v lienskem taborišču, ampak vsak od nas. Tirolci verjetno tega od nas ne pričakujejo, gotovo pa to od nas pričakuje Bog in naša vest. Res je veliko dajatev, a bo Bog morda prav zaradi dolarjev, ki jih bomo dali za Tirolce, ohranil še nadalje dobro konjunkturo Amerike in nas ohranjal pri zdravju, da bomo mogli še vnaprej vršiti svoje delo in zaslužiti. Če boš v bližnji bodočnosti napravil samo eno uro prekomurnega dela, pa ti bo povrnjeno, kar si namenil Tirolcem.

Ker bo gotovo o naši dajateljosti pisalo liensko časopisje, bomo Slovenci gotovo prispevali k misli o ljubezni med narodi. Izkažimo se hvalne za vse, kar so nam Tirolci v letih našega begunstva dobrega storili.

Zdravko Novak

Ohisk vlemesta New York

II.

Milwaukee, Wis. — MANHATTAN je srce New Yorka in že sam sprehod po njem je življenje. Njujorčani so upravičeno ponosni na svoje mesto, ki je v kratkem času zrastle pod vodstvom arhitektov, inženirjev in umetnikov v mogočno mesto, s svojo atmosfero, svojo pozicijo in svojim pojmovanjem lepote. Kip Svobode, Varrezzanov in Washingtonov most, Chrysler Empire stolpnici, United Nations, St. Patrick katedrala ter Lincoln Center in še mnoge dru-

ge lepote, s katerimi vas New York pozdravlja na vsakem koraku, so to mesto ob Atlantskem oceanu spremenile v edinstven spomenik človekove zmoglosti k napredku moderne tehnike in človekove želje po lepoti. Narod, ki zna iz kamna in iz železa ustvarjati tehnična in umetniška čuda, je in bo ustvarjal in napredoval nenehno v korist vsega človeštva.

*

Seveda je bil moj sprehod po New Yorku nepopoln, toda vseeno sem imel priliko videti razkošje in bogastvo na eni strani, na drugi strani pa siromaštvo. Na Peti aveniji pri 96. cesti v gornjem delu Manhattana leži Harlemska dolina. Prvič v New Yorku opaziš širno nebo; ni nebotičnikov, ki bi rezali nebo v ozke pasove. Boda in revščina kraljujeta v tem delu mesta. Po večini so črnci. Mnogo je tudi naseljencev iz Portorika, obstoja pa tudi italijanski, španski in židovski Harlem. Lansko leto so bile v Harlemu velike črnske demonstracije za pravico in enakopravnost. Stopetindvajseta cesta je glavna ulica črnkega Harlema. Belih obrazov je zelo malo. Tu živi tudi lepo število bogatih črncev, ki imajo lepe hiše in trgovine. Takoj ti zbudita pozornost črnska hoja in drža, kajti hoja nekaterih črncev je čudovita, držijo se, kot da bi to bilo svojevrstna umetnost. Ti ljudje uživajo v svojem ponosu, namenjeni niso nikamor, ampak vedno nemirni postavajo, se pozibavajo in se predajajo brezdelju. Načelo belega New Yorka je dejavnost in napredek; posel Harlema pa je življenje. Zgleda, da se bo to v gotovem času spremenilo v korist vsem Njujorčanom.

Beda v Harlemu me ni tako prevzela, kakor tragična usoda in neusmiljeno življenje nekaterih živih mrtvecev, alkoholikov in uživalcev mamil na Bowery St. Omamljeni ali upijani padajo po cesti kot one-mogle živali, dokler ne pride policija, ki jih odpelje v razne ambulante. Naš avtobusni vodnik je dejal, da se to ponavlja od zore do mraka in da jim nihče ne more pomagati. Niso nevarni človeški družbi — nima jo pa volje in svojega “jaz-a”.

*

Blizu te žalostne ceste se nahaja znani CHINATOWN, kjer živijo kitajski naseljenci. Ohranili so svoje orientalske navade in običaje. Med njimi skoraj ni kriminalcev. Ker je naš vodnik vedel, da je bil ravno rojstni dan kitajskega verskega filozofa Konfucija, nas je popeljal v mali, njegov tempelj, kjer je nedvigen glas razlagal njegove življenjske resnice. Ta veliki kitajski filozof se je rodil pred 2516 leti.

*

Kot vsako vlemesto ima tudi New York svojo bohemske četrt: GREENWICH VILLAGE. Tu na ulici razstavljajo umetniki — stari in moderni slikarji svoja dela. Tu najdeš umetnike vseh narodov na svetu. Komuniste, pisatelje, pesnike, kiparje, igralce, igralke in “beatnike”, tu so si ustvarili svoj dom. Ta del ima mnogo odličnih gledališč, restavracij in nočnih zabavišč. Ljudje so zelo prijazni in ti gre do na roko v vseh ozirih.

*

Ostali bi še dolgo v tem bohemskem raj, toda imeli smo vstopnice za RADIO CITY MUSIC HALL. Program je obstojal s kino predstavo “The Great Race” in varietno predstavo s pevskega točkami, glasbo in baletom in z znanimi “Rockettes” plesalkami. Odlična izvedba je doživela pred 6,000 ljudmi veliki uspeh. Velikanski in najmodernejši oder je omogočil hitro izmenjavo krasno razsvetljenih scen.

L. Galič

(Se nadaljuje)

— Človeško srce se skrči in razširi povprečno 100,000-krat na dan.

P. Odilo OFM:

Z Bogom, Avstralija in nje otoki!

Nobeno slovo ni lahko. Jaz sem imel vedno težave v tem oziru. Kadar koli sem se poslavljaj, me je prišlo pri srcu. Ko sem šel prvič v Ameriko, je bilo najhujše jemati slovo od svoje stare matere, mamine matere, ko je dobra verna žena tako visela na svojem vnuku duhovniku. Ni se dala potolažiti in vedno je ponavljala: “Nikoli več te ne bom videla.” In res umrla je po slabem letu mojega odhoda. Ko je ležala na smrtni postelji, se je z mojo mamo prepirala, umirajoča je vedno ponavljala, da sem jaz njen sin, sin od stare matere. Moja mama pa na to seveda ni pristala. In župnik je moral odločiti, ko je prišel staro mater sprevidet. Po spovedi so uredili zadevo: Stara mati je dala poklicati mojo mater k sebi vpriči župnika in je rekla: “Gospod fajmošter, zdaj pa vi povejte, živag sin je pater! Franca pravi, da je njen!” Moji mami je bilo ime Franca. Gospod župnik pa se je hudega naredil in je hudomušno moji mami mežikal: “Ti nesrečna Francula, kaj pa si vendar domišljaš? Kako moraš vendar trditi, da je pater tvoj sin? Peter je sin stare matere, pa Amen!” In moja mama je razumela in rekla: “Seveda, jaz sem mammo samo dražila!” Stopila je k smrtni postelji in je svojo mater prišla za roko rekoč: “Mati, pater je vaš sin in nobene druge.” Stara mati se je nasmejala in potem kmalu zatislila svoje oči. Sirota je bila že pri 80. in ni bila več pri zdravni razsodnosti.

Ko sem šel drugič v Ameriko, sem z vlakom gledal svojo mater, kako je jokala in kako se je naslonila na steno železniške postaje in se od žalosti sesedla.

Ne morem povedati, kako težko je bilo zapuščati domače kraje po drugi svetovni vojni. Kar treslo me je. Ne morem pomagati, Prime me in me drži, kot bi kdo grabil za srce.

Ko sem odhajal pred štirimi leti iz Lemonta, sem občutil tako bolečino, da sem hotel vse preklicati in ostati: Kako težko se je bilo ločiti od votline, od jezera in otoka, od grobov pod jezerom, od Marije Pomagaj, od samostanske družine. Kar vsem skupaj sem rekel “z Bogom” in skoraj nikomur nisem upal podati roke.

Prekmurski rojaki iz Chicaga so me izvabili na “slovo”, pa je bilo toliko solza, da bi gnale mlinske kamne tri. Za slovo smo peli litanije in “Vse prepeva, se raduje, moja duša pa žaje”. Pesem je na sredi zastala.

Ko sem odhajal v Avstralijo, sem se vsedel na vlak v Jolietu. Da sem vse uredil glede prtljage, sem moral biti nekaj ur prej na postaji. Potem sem moral pa čakati na vlak in tiste ure so bile strašne, tako sem bil osamljen, kar srce mi je hotelo skočiti nazaj v Lemont. Hotel sem stopiti do kakšne slovenske družine: do Markunovih, ali v slovensko župnišče, pa nisem upal, ker bi bilo slovo še težje. Šele na vlaku, ko sem izvelkel pisalni stroj in sem začel sestavljati zgodovino božje poti, sem se pomiril. Takrat sem spoznal: “V delu je blagoslov in tolažba!” Človek je res ustvarjen za delo kakor ptica za letanje.

Zdaj pa slovo od Avstralije: Bilo je težko, zelo težko. Odhod sem trdno prikrival. Imeli smo poslovljni večer s pevci. Organiziral sem sam: “Ali bi ne bilo lepo, če bi enkrat priredili pevski večer in sestanek?” Sklenili smo, da pri organiziranju gospe Ivanki Urbasovi. Kazal sem jim slike o Baragi in o zlati maši p. Bernarda. Potem pa je bilo malo pokrepčila in peli smo in peli in zopet peli. Kar konca ni hotelo biti. Toda nihče ni vedel, da je to slovo. V ponedeljek, 6. septembra, sem odšel iz Melbourne, v nedeljo prej smo se navdušeno prepeli slovensko peto mašo in nihče ni vedel, da

zadnjikrat skupaj pojemo in da zadnjikrat vodim pevski zbor. Pevcem sem šele z ladje pisal, da je bi oni sestanek pred 14 dnevi poslovljni sestanek.

V hiši sem se poslovil od p. Bazilija in žensk, ki delajo za hišo, pa je bilo kar vse v solzah. Odšel sem tri ure pred odhodom vlaka na postajo, da mi ni bilo treba biti na večerji in se poslavljati. Na postajo me je peljal holandski frančiškan pater Rembert. Z menoj je bil samo France Vrabec, zvesta duša, ki mi je pomagal nabasati vse kovčke, malo pred odhodom vlaka pa je prišel še naš knjigovez Janez Bugar, Novomeščan, da smo se poslovlili.

SLOVO V SYDNEYJU — Dve leti sem bil v dušnem pastirstvu v Sydneyju, dve pa v Melbourne. Povsod si dobiš poznanstva in prijateljstva, duhovnik to mora dobiti, če hoče pravilno delovati in izvrševati svojo službo. Tudi sydneyjski Slovenci v veliki večini niso vedeli za moj odhod. Imeli smo poslovljni obed samo za ožje redovne sobrate, in sicer v samostanu, kjer sem deloval in ki je dušno-pastirsko središče za vse Slovence v mestu: to je samostan pri farni cerkvi sv. Frančiška v Paddinton predmestju. Tu je večina naših parov poročenih in večina naših otrok krščenih. Tu imamo na razpolago posebno dvorano za pevske vaje in za igre. Vsak čas lahko dobimo tudi veliko farno dvorano za prireditve. — Na Mali Šmaren, 8. septembra, opoldne smo prišli skupaj: poleg samostanske družine, ki ima šest članov, med njimi je tudi p. Valerian Jenko, je bil navzoč tudi p. provincial avstralskih frančiškanov Ambroz Ryan, ki dobro pozna slovenske frančiškane v Ameriki. Studiral je namreč v Washingtonu in je skoraj vsake božične in velikonočne praznike preživel v New Yorku na Osmi cesti. To je bilo v onih letih, ko je pri Sv. Cirilu v New Yorku župnikoval pred kratkim umrl p. Pij Petrič OFM. Pred nekaj leti je p. provincial obiskal tudi Lemont, Chicago in Milwaukee. Z veseljem se vsega spominja. Zelo je občudoval smrt svojega prijatelja p. Pija. — Na ta poslovljni obed sta prišla še zlatomašnik p. Bernard Ambrožič OFM in pa slovenski duhovnik g. dr. Janko Mikula, ki je lansko leto stražil po Ameriki. Seveda so bile pri obedu tudi govorance — se razume angleške. Govoril je p. gvardijan Patrik Reynold, potem p. provincial. K besedi je poklical p. provincial sam zlatomašnika p. Bernarda, ki pa ni hotel ubogati, temveč je samo na polovico vstal, naredil zelo moder obraz in rekel pokroviteljsko: Bese do prepuščam dr. Jankotu Mikulu. Najbrž sta bila zmenjena. Dr. Mikula je namreč klasično razvijal svoje misli kot kakšen Demosten. Vsi so rekli, da je bil to “magnetic speech”. Dr. Mikulu najlepša hvala in Bog mu naj milostljivo odpusti vse superlative. Kadar pride v Lemont, saj je ljubljil, takrat ga bom za usesa. Torej lepo in ganljivo sem se poslovil od svojih avstralskih redovnih sobratov.

Naslednji dan dopoldne sem šel še posebej v vilo p. Bernarda, zlatomašnika — res, on živi v vili! Duhovni oče sester frančiškan je ter ima kar svojo hišo za stanovanje. Tako ga “cartlajo”, da je že kar grdo. Pa mu privoščim, saj se je toliko let stiskal v mali sobici, kjer je lahko, ako se je usedel na sredi celice, z roko segel v vse štiri kote, lahko je na sredi sobe sedeč roko molil skozi okno, ob istem času pa nogo skozi vrata. Ko se je preselil ob mojem prihodu v Avstralijo k č. sestram, je on sobano prepustil meni. Pa je bilo kar lepo v oni sobi. Koliko iger sem v njej pretipkal in koliko pesmi napisal. O ja, saj res: Kakšno je bilo slovo od p. Ber-

(Dalje na 3. strani)

Po Hirschevi — J. M.:

V valovih graščinskega jezera

Strah pred Košutnikom se je zaradi mojih oslabljenih živcev spet vrnil s podvojeno silo. Zdelo se mi je, da sem bila stalno v nevarnosti pred njim. Povsod sem videla njegove ljudi in nisem dvomila, da je bil le Košutnik kriv, če Mirko ni mogel priti. Nisem zaupala ne strežnici, ne zdravniku. Zato tudi njima nisem povedala svojega pravega imena, temveč sem se dala zapisati v bolnišnici na ime Mire Korenove. Rekla sem samo, da moji ljudje niso prišli za menoj na parnik, zaradi česar da sem se hotela vrniti na kopno. Prav tako se nisem upala pisati Mirku ali pa njegovi materi. Silno sem se bala, da se ne bi izdala.

"Kaj si pa hotela storiti?" jo je vprašal višji svetnik Lokan. "Ne vem," je odgovorila Vera in se prišla za glavo. "Bila sem čisto brez volje. Čeprav mi ni bilo treba več bežati in sem smela tudi že na vrt, se vendar nikakor nisem mogla opogumiti do kakšnega sklepa. Pustili so me pri miru in bilo mi je prav tako. Pri meni so bili našli večje denarni znesek in dragocene prstane na roki, zaradi česar se niso bali zaradi poravnave bolniških stroškov..."

"Zdaj pa si zadosti govorila," jo je prekinila Slavka. "Tvojo zgodbo bom nadaljevala jaz. Prosim samo za pozornost." Slavka je nato opisovala svojo prizadevanje, najti sled za Verino. V nobeni gostilni, nobenemu hotelu niso vedeli za Vero Ogorelčev. Z nobeno ladjo se ni odpravila iz pristanišča ženska s takšnim imenom. Vendar pa je bila Slavka prepričana, da je Vera morala biti v Trstu, ker se je bila tako dogovorila z Mirkom. Zato je dalje neutrudno iskala.

Parnik, s katerim bi se bila Vera morala odpraviti v Ameriko, se je spet vrnil in je čakal v pristanišču na novo pot. Slavka je parnik posetila in tam povpraševala po Veri, a nihče ji ni mogel dati nikakih pojasnil.

Tedaj je čisto po naključju slišala, kako je eden izmed mornarjev po slovensko rekel svojemu tovarišu: "Tale je tudi Slovenka kakor tista, ki je padla v morje in so jo menda prepeljali v bolnišnico. Bog ve, ali je tista nesrečnica ostala živa?" "Ne verjamem," je odgovoril tovariš, tedaj pa se je vmešala v pogovor Slavka: "O kateri Slovenki govorite? Povejte mi vse. Najbrže mislite mojo rojakinjo, ki jo že dolgo časa iščem. Če mi vse poveste, vas obilno nagradim."

"No, to vam povemo že brez nagrade, gospodična," je menil mornar. "Veste, tista gospodična je bila že na ladji, a se je v zadnjem trenutku odločila, da se ne odpelje v Ameriko. Bila je silno razburjena in se ji je videlo, da je bila bolna. Potem je padla v morje in so jo rešili na čoln. Kolikor mi je znano, so jo odpeljali v bolnišnico."

Slavka skoro ni več dvomila, da je bila ta nesrečnica Vera. Skrbelo jo je samo, ali jo bo našla še živo.

Hitela je v bolnišnico in vprašala po Veri Ogorelčevi. Toda tudi v bolnišnici niso poznali tega imena. Vendar se Slavka ni dala kar tako hitro odpraviti. Povedala je, katerega dne je bila Vera pripeljana v bolnišnico in tedaj je strežnica menila, da so res dotičnega dne pripeljali v bolnišnico neko Slovenko.

"Ali je tista Slovenka še tu?"

je vprašala Slavka in kar sapa ji je zastala, ko je slišala odgovor: "Se je tu in bo kmalu čisto ozdravela." Strežnica je nato menila, da je bolna Slovenka zelo slaba in da zaradi tega svidenje znanega človeka z njo ne sme biti nepričakovano.

Ko so nato Vero previdno obvestili, da jo je prišla obiskat neka znanka, jo je že ta vest tako pretresla, da se je globoko onesvestila.

"Ne veste, kako me je njena nezavest prestrašila. Misliła sem, da se iz te nezavesti ne bo več prebudila," je pripovedovala Slavka. Stara strežnica je stopila pred mene s stisnjenimi pestmi in me nahrulila: "Umorili ste jo!"

Vsi so se zasmejali, ko je Slavka pokazala, kako se je strežnica postavila pred njo, in Vera je rekla: "Pa mi ni nezavest nič škodovala. Ko sem prišla k sebi, sem čutila, da se mi je spet povrnila volja do življenja. Takoj sem bila pripravljena oditi domov."

"Žal je bila le volja trdna, a meso slabo," je pojasnila Slavka. "Morali sva še nekaj dni počakati."

"Ti si se po nepotrebnem bala zame, čeprav si videla, kako nestrpna sem bila," je menila Vera. "Mirko je bil zaprt zaradi suma, da je mene umoril. Košutnik ga je obtoževal, moje truplo so našli v potoku in ga položili v rodbinsko grobnico. Te vesti so bile vendar takšne, da sem z vsemi štirimi silila domov."

"Ti si hotela seveda takoj pokazati, da si še živa," se je šalila Slavka. "No, pa za en dan prej ali pozneje..."

"Da, dan prej bi se bili morali vrniti domov. Če bi bili prišli včeraj, bi se bila porotna razprava sploh ne vršila. Sploh pa je čudno, da se je vršila, saj sva vendar brzojavno javili svoj prihod. To je zelo čudno."

"Ni čudno, Vera. Brzjava namreč sploh nisem poslala," je mirno pojasnila Slavka.

"Zakaj pa ne?" je vprašala Vera.

"Ker nisem hotela preprečiti razprave," je bil odgovor. "Ko si mi povedala, kaj je bil Tvoj svak napravil s teboj, si kmalu to zaupanje nasproti meni obžalovala in zahtevala od mene molčečnost, češ da nikakor ne čes izdati svaka pred sodniki. Ta tvoja namera pa mi ni bila všeč. Zločinec ne zasluži obzirnosti. Zato sem tako ukrenila, da sva prišli prav k razpravi. Vedela sem, da pri zaslišanju Košutnikove podlosti ne boš mogla molčati."

"Kaj pa, če bi se danes ne bili mogli zaradi te ali one ovire vrniti in bi bil jaz obsojen?" je vprašal Mirko.

"Pa bi te morali spet oprostiti," je menila Slavka. "To se razume, a ne gre za to," je pripomnil Lokan. "Če bi bil Jug obsojen, bi jaz moral izročiti Košutniku Verino premoženje in zločinec bi bil že Bog ve kje."

Lokan je zdaj povedal, kako je Košutnik po pogrebu domnevne Vere prišel k njemu in terjal od njega izročitev Verine zapuščine. Takrat da se je prvič poročil v njem nekaj sum. "Če bi bil takrat ustregel njegovi zahtevi," je rekel Lokan, "bi jo bil Košutnik pač nemudno odkuril čez hribe in doline, saj je vedel, da je visel nad njim Damoklejev meč. Ni dvoma, da je Jugovo izpoved smatral za resnično."

"Če bi me bil prosil za denar, bi mu ga bila dala..."

Dalje prihodnjič.

Z BOGOM, AVSTRALIJA IN NJE OTOKI!

(Nadaljevanje z 2. strani)

narda? Prav modro se je držal, prav miło me je pogledal, da se mi je kar inako storilo in vprašal: "Tak, ti greš." In jaz sem rekel: "Grem." Izročil mi je zlatomašniški album z naročilom, da ga oddam v Toronto družini njegovega brata Lojzeta. Nato sem vprašal zlatomašnika: "Ali bi ne bilo lepo, če bi se midva jubilanta — jaz bom v nekaj dneh obhajal svojo 70-letnico — skupaj fotografirala. P. Valerian ima kamero." Zlatomašnik je odgovoril: "Cepec!" Nato jaz: "Daj mi roko!" Dal mi jo je. Držim njegovo roko v svoji ter ga vprašam: "Ali veš ti, kdaj se najboljše mlati?" "E, seveda," pravi p. Bernard, "kadar je žito suho!" "Ne!" odgovorim jaz, "kadar ima človek cepec v roki. Če sta pa dva cepca skupaj, potem je mlačevska pesem še lepša!" Zdaj se je pa zlatomašnik nasmejal in mi je rekel: "Nisem vedel, da si ti tako brihten 'cepec'." "No vidiš," nadaljujem, "ker sva zdaj oba cepca, se bova dala tudi skupaj fotografirati za slovo." "Odločno ne!" "Napraviva kompromis," nadaljujem jaz, "ti si slavni čebelar, to je zdaj znano povsod. Pri čebelnjaku se fotografirajva. To je pa že tako važna zadeva, ki se mora nesti po svetu." "Pri čebelah pa že!" pravi čebelar Bernard. Njim se ni hotel zameriti, če se pa meni, je vseeno. Hitro je skočil v svojo šrambo, kjer ima spravljen meš in iz kamre pride s slamatim klobukom na glavi in gre kot veriverica. Pridemo na spodnji del vrta, ki je na dve strani zagrajen z visoko škarko. Spodaj sem zagledal 'polovico panja' in tri, štiri čebele. Čebelar poklekne takoj k njim: "O moje čebelice!" je vzkliknil. Slišale so ga in jih je še kakega pol ducata prišumelo. Čebelar se je vlegel na stran panja in se je z levim laktom podprl, desno roko pa je pomolel pred odprtino panja in je poskušal malo žvižgati. Čebele, saj znano, imajo rade klasično godbo, pa so vdrle iz panja in jih je bilo toliko, da sem se kar čudil, kje imajo toliko prostora v malem panju. Vse to pripravljanje je p. Valerian, ki ni cepec, pa je navihaneč, ves čas fotografiral. Čebelar tega seveda ni videl in vedel, ko je pa zapazil, je kar

zarjul: "Kaj pa noriš?" Že je hotel reči 'cepec', pa pred čebelicami ni upal kazati svojega razburjenja, ker do njih je vedno nad vse prijazen. Ko se je dolga pripravil za slikanje, je bilo res precej čebel kar na čebelarjevi roki. Toda jaz sem videl, da se zlatomašnikova roka malo sveti. Šele na ladji sem se spomnil, da je zlatomašnik smuknil po oni slammnik v kamro samo zato, da si je tam z medom namazal roko in zato so čebelice tako poljubljale njegovo desnico. To sem pogruntal šele na ladji. Ko je bilo že dosti čebel zunaj, potem pa mi je rekel: "Zdaj pa stopi sem k panju, če hočeš biti fotografiran!" Stopil sem in p. Valerian je takoj pritisnil — menda že petnajstič. Jaz sem pa rekel: "Prav, bosta na sliki poleg čebel vsaj dva trota! Bom v Ameriki in v Kanadi pokazal, kakšni so troti v Avstraliji." "Le glej, da ne boš tam neumnosti trobezljaj!" je rekel. Podal mi je roko, ki je res bilo nekaj sladkega lepila na njej. In tako sva se poslovila pri čebelah.

Poslovil sem se še od učitelja Toneta Omerzela, od njegove žene in hčerke Kristince. Töne je bil tisti, ki sva z njim ustanovila slovensko Slomškovo šolo v Sydneyju. On mi je bil prva pomoč. Pomagal mi je tudi pri izdaji plošče. Jaz sem ga tudi poročil z njegovo sošolko Frido, tudi učiteljico in tudi prvo hčerko sem krstil. Je torej velika žlahta. Vesel sem bil, ko so vsi trije prišli tudi k ladji. Pa morali so kmalu oditi, ker je šel Tone v službo.

Četvorica pa je ostala do konca. Še potem so mahali z belimi robčki, ko se je ladja že oddaljevala; in to so bili: Sentyurčana (št. Jurij pri Celju) ata in mama Brežnikova, potem p. Valerian in dr. Mikula, c. kr. fotograf. Posnemal je na barvani film, toda on je znan, da slika samo zato, da slika. Velikansko veselje ima, če pritiska na aparat, slike pa nobene nikoli ne pokaže. Jemal je slike tudi pred štirimi leti ob mojem prihodu v Avstralijo, pa nisem nikoli videl nobene slike. Te bom videl na nebeškem projektorju, kjer bo sv. Peter razgrnil srebrno zaveso ali platno. Ali slike vidim ali ne, ni na tem toliko, glavno je to, da so vztrajali do konca in so mi mahali v pozdrav. To mi je bilo v veliko uteho, ker vsako

slovo je žalostno. Bom že še kaj napisal, kako in kod sem potoval. Pozdrave vsem!

Roparjem na sledi

Oblasti so prijele Jacka Franka in iščejo še tri Kanadčane, ki naj bi bili skupaj odnesli 23. oktobra Brinks Inc. v Syracusah, N.Y., preko 400,000 dolarjev.

NEW YORK, N.Y. — FBI išče nečaka Jacka Franka, ki je bil prijet v ponedeljek zvečer na sumu, da je sodeloval pri vlovu v Brink's Inc. v Syracusah, N.Y., 23. oktobra letos. Vlomilci so razbili veliko jekleno blagajno s protitankovskim topom in odnesli iz nje skupno \$416,000.

Franka so prijeli v Garden City, N.Y., ko so našli preteklo soboto v morju enega od protitankovskih topov, ki sta jih kupila Frank in njegov 23 let stari nečak Joe Singer iz Kanade. Frank ni obtožen soudeležbe pri samem vlovu, ampak le skrivanja ukradenega blaga. Vloma dolže Sengerja in njegova dva kanadska tovariša, katerih imen pa niso objavili.

Vlomilci so poglani v vrata blagajne 31 protitankovskih granat, potem ko so obložili prostor z modroci, da bi zmanjšali pokretljivost in se zavarovali pred drobeci granat. Sosedje so sicer slišali nekako grmenje, pa ni nihče na to polagal večje važnosti. Rop so odkrili šele v ponedeljek, 25. oktobra, ko so prišli zjutraj v urad.

Letošnje kongresno zasedanje v številkah

WASHINGTON, D.C. — Številke pove seveda kongresni uradni list Congressional Record. Pravi, da sta senat in predstavniški dom porabila za plenarne seje 1,759 ur. Toliko ur ni rabilo niti lansko zasedanje, ki je trajalo prav do novega leta (letošnje je bilo končano 23. oktobra). Senatorji in kongresniki so v teh urah toliko povedali, da imajo sejni zapisniki skupaj 27,618 strani. Seveda je vtaknebo sv. Peter razgrnil srebrno zaveso ali platno. Ali slike vidim ali ne, ni na tem toliko, glavno je to, da so vztrajali do konca in so mi mahali v pozdrav. To mi je bilo v veliko uteho, ker vsako

prikupijo svojim volivcem. Zadeve seveda nimajo nobene zveze s predmeti, ki so jih debate obravnavale.

Kongresnemu zasedanju je bilo predloženo kar 16,882 zakon-skih predlogov in resolucij, iz-glasovanih je pa bilo samo 1,129 v predstavniskem domu in 967 v senatu. Največji del zakonov je bil vložen po senatorjih in kongresnikih, ki so se s svojimi predlogi hoteli prikupiti volivcem, pri tem pa vedeli, da bodo predlogi pokopani v odbori. Johnson je pa dosedaj podpisal le 301 zakon splošnega pomena.

Zelo vneto so člani kongresa javno glasovali, da povedo tako svojim volivcem, katere zakone so podpirali in katere ne. V senatu je bilo 259 javnih glasovanj, v predstavniskem domu pa 201. Povrhu je Kongres potrdil še 54,567 imenovanj, ki mu jih je predsednik predložil v smislu zahtev raznih zakonov.

Italijanski in kitajski komunisti napravili zanimivo kupčijo

RIM, It. — Italijanska komunistična stranka spada med najštevilnejše na svetu, saj ima par milijonov pristašev. To ji je sedaj tudi v škodo, kajti med pristaši je dosti nergačev, ki so padli pod vpliv kitajskih tovarišev, dočim so vsi vodilni italijanski komunisti za Mosko.

Kitajska struja je med italijanskimi komunisti tako močna, da ima v Milanu celo svojo tiskarno, ki širi propagando za Kitajce ne samo v Italiji, ampak v vsej srednji Evropi. Ta tiskarna bode v oči vodstvo italijanskih komunistov. Da bi jo dobili pod svojo kontrolo, so s Peipingom sklenili sledeči dogovor: Peiping bo dal svojim prijateljem v Italiji nalog, naj se drže discipline in ne mečejo polen pod noge glavnemu odboru, zato bo pa italijanski komunistični časopisje začelo simpatično pisati o politiki kitajskih tovarišev.

Pogodbo je baje sklenil znani italijanski komunist Pajetta, ki je bil spomladi v Peipingu, Hanou-i in Džakarti na obisku.

Politika in javna uprava nista moralno čistih rok

PRINCETON, N.J. — Gallupov zavod je hotel zvedeti, kaj misli naša dežela o veljavi takih čednosti v politiki in javni upravi kot sta nepodkupljivost in zaničevanje zvez. Poizvedovanje je pokazalo, da javnost misli, da korupcija in protekcija vladata v precejšnji meri ne glede na stranko, ki je na oblasti. Okoli 48% jih misli, da korupcija in protekcija rasteta, le 12% je takih optimistov, ki mislijo, da pojemata.

Tako naziranje ne velja samo za Washington, ampak tudi za domače države tistih, ki so bili vprašani; 40% med njimi jih je trdilo, da korupcija in protekcija rasteta, 13% pa jih je reklo, da pojemata. Najhujše je obso-dilo demokrate in republikance tretje vprašanje. Zavod je namreč hotel zvedeti, ali je več korupcije in protekcije pod demokratskim ali republikanskim režimom. Celih 55% je odgovorilo, da je prav vseeno, ali so na vladi demokrate ali republikanci. Le 16% jih je trdilo, da je pod demokratskim režimom več korupcije in protekcije, samo 9% pa je reklo, da je v republikanskih vladah več protekcije in korupcije. Kar 20% pa ni imelo svojega stališa.

Zanimivo je, da so mislili skoraj enako ne samo pristaši obeh strank, ampak tudi neodvisni volivci. V odstotni presoji vseh treh skupin ni skoraj nobene razlike.

Značilno je, da javnost sodi slabše o prestolici kot o podeželju. Je pa razumljivo. Politično življenje v Washingtonu je na debelo in široko obravnavano v javnosti; zanemarjeno je pa v

časopisju, radiju in na televiziji življenje zunaj Washingtona.

Psi pomagajo čuvati ZDA oporišča v Južnem Vietnamu

SAIGON, J. Viet. — Ameriški poveljniki prosijo za ovčarske pse, ki so posebno izvežbani za stražarsko službo. Gre za "nemške" ovčarje, ki so se v tem pogledu izkazali kot zanesljivi čuvaji. Rdeče gverilce so odkrili celo tedaj, ko so se skrivali pod vodo dihač skozi steblo trsa.

Ze sedaj pomaga čuvati ameriška vojaška oporišča v Južnem Vietnamu več sto psov te vrste, vojaški poveljniki pa bi jih radi dobili vsaj še toliko.

Moški dobijo delo

Driver — Milk Man
Retail route, East, married over 21 — high school graduate and full union contract. East 66th Dairy, HE 1-2116.

(x)

Ženske dobijo delo

Delo za žensko
Iščemo žensko za čiščenje ob petkih vsak drugi teden; nekaj skušnje. Nič otrok. Kličite po 5. uri EV 1-9912.

(212)

MALI OGLASI

V najem
5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214.

(x)

V najem
Oddamo 5 sob in kopalnico spodaj, blizu šole na E. 32 St. \$65. Kličite WH 3-2945.

(212)

Naprodaj
Dvodružinska hiša s zidano garažo, 5 sob spodaj, 4 zgoraj. Se lahko takoj vseli, na Norwood Rd. Kličite 361-3622.

(213)

E. 71 St.
1081, stanovanje v najem, 5 sob, 2 spalnice na tretjem. Kličite VI 3-8033.

(x)

Kupim
Rad bi kupil staro slovensko harmoniko, ki je še v dobrem stanju. Kličite WH 3-3865.

(214)

Mizarstvo
Popravila hiš —prenovitev stanovanj in vsakovrstno barvanje. Proračun brezplačen. Vsa dela zavarovana.
DOMINIK JANEZ
15625 School Ave.
Podnevi 541-7988 zv, po 6. uri 541-1553.
(29,1,3,5 Nov)

Lastnik prodaja
Lastnik prodaja hišo, primer-no za dohodek v Lakewoodu. Kličite LA 1-8077.
—(pon., sred., pet.)

Hiša naprodaj
Colonial 6-sobna hiša, 3 spalnice, plinski furnez, aluminijaste strani, moderna, lot 176-40. Kličite po 5. uri IV 1-1848.
—(1, 3, 5 nov.)

V najem
Oddamo 3½ sob v najem, gorkota, zadaj na Prosser Ave. Vse na novo prenovljeno. Kličite 442-7821 po 6. uri pop.
—(215)

Rudy Ujcic Construction
Izvršujemo vse predelave in modernizacije v hiši: kuhinje, kopalnice-razv. sobe-verande in pritlikline.-GRADIMO NOVE HIŠE!
16115 Parkgrove Ave. 531-4664
Clev. 10, Ohio

Odprto v soboto od 2 do 5
21251 Goller Ave.
Zidan bungalow, 3 spalnice, samo en lastnik; razvedrilna soba, 1½ garaža. V izvrstnem stanju. Lastnik gre ven iz mesta. Se lahko takoj vselite. Oglejte in dajte ponudbo.

RHYME REALTY
535 E. 185 St. 531-9363
(213)

POZIREK PIVA — Muenchen na Bavarskem je znano središče pivovarništva na Nemškem. Pivo je glavna pijača ljudi in, kot kaže slika, včasih tudi konj. Posnetek je bil nastavljen pri snemanju nekega filma. Igralec G. Nader ponuja konju, ki prevaža voz s pivom, pozirek piva.

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

I.

"Moram, Mojca!" je pokimal mož še vedno žalostno.

Nesel je podoba na Čelo, še preden je tisti dan sonce zašlo, in jo zopet postavil v drevo. Tedaj je zašumelo in zapelo v drevju okoli, kakor da igrajo nebeški duhovni v veselem plesu:

"Kraljica, zdrava!"

XVII

Jese ne more prenesti, da se mu je tako sramotno izjalovil napad na podobo. Njegovi ljudje še niso imeli takih križev z njim, kakor to pot. Mož ni jedel ne pil ne spal, zbledel je in postal mrzličnih oči kakor zli sin Davidov Amnon; pa Amnona je tlačila ljubezen, Jeseja je divji srd. Kako jo sovraži Baalitho, Empuzo, Antikristinjo, znak in prapor rimskega hlapčevstva in duhovne temote! — Pa jo je imel že v rokah. Samo udariti mu je bilo treba in bilo bi po njej. Pa se mu izmuzne, gladka kakor kača, sedi spet na svojem hribu, se mu pači: tu sem! Sramotni malik! Pa te le še dobim, se jadi mož. In kakor hitro te bom imel v rokah, te raztreščim, razbijem in stolčem. — Ali naj drevo zažge, ali naj ga raznese s smodnikom — take misli, vredne roparske duše, ne viteške, ga obhajajo.

Kaj se giblje na Čelu, pretika med drevjem, se sklanja, pripogiba, pleza gori in doli! Kaj se sveti in blešči v zraku, kakor da kdo obrača zrcalo sem in tja? Gospod Jese vidi iz svoje sobe in pokliče služabnike: "Kaj pa uganjajo tam gori? Ali kdo ve?" Služabniki gredo poizvedovat v vas in sporočijo gospodu, kar so izvedeli: "Ključavničar iz

Zelkinga je gori, dela novo mrežo iz jekla in železa pred podobo, trdno in močno in varno pred ognjem; s ključavnico, ki je ne odpre noben vetrih; kakih dvajset goldinarjev bo veljala mreža s ključavnico in vse plača Schinnagel; pravijo, da je hotela žena tako, ker se boji, da ne bi roparji podobe pokvarili ali ukradli.

"Kajpak, škoda bi bilo lepe podobe," se je norčeval Jese, toda njegovo neprespano obličje se je prekrilo s temno rdečico, v svoji notranjosti je kipel od jeze in sramote. Največja neumnost je postavila branik utelešene grdobije, — ali ni to lepo? Čuj, kako stare babe vpijejo: zrnaga! — Evangeljski mož, mar boš to prenašal?"

"O, Fridel," toži uboga njegova žena, ko ga vidi tako bledega in shuškanega in ko ga zre, kako sedi noč za nočjo, ne da bi spal, v svoji postelji, ali pa stoji v svojem spalnem kožuho ob oknu in divje grozi tja gori proti hribu: "Kaj pa je mojemu ljubemu? O, bolan si, bolan si!"

"Ali nori?" se usaja njegov brat. "Ali pa hoče igrati Janeza v puščavi? Izvolite, pražene kobilice! — Lep zakonski to, ki uhaja ob uri duhov iz gnezda in opazuje rajši zvezde kot zvesto, venia verbo, v nočni srajci. Pogled mene! Nimam žene, pa sem vendar vsako noč od devetih do devetih v pernici."

Fabricij pa zdihuje: "Čemu pa je to potrebno, gospod? Ne delajte tako, mislite na vašo gospo soprogo in na bodočega otroka in pustite, naj bo Marija Marija. — Čas, ki bo končal tako in podobno papežiško grdobijo in ki bo upostavljal evangelij, bo napočil, a prisiliti se ne da nič; morda bo vaše dete tisti srečni instavator. Pustite črne misli! — Čemu pa so dobre?"

"Vem, da niso za prav nič dobre," je rekel Jese sam, ko

se je deset dni iz jeze mrtvičil na žive in mrtve. "Norim. Ne bom več mislil na to."

Čudovitega jutra je čuti od daleč veselo godbo in streljanje s topi. Enajstega novembra je, sveti škof Martin, in v Marbachu žegnanje.

"Grem tja, da se razvedrim. Kaj neki, Baalitha, štor iz lesa in prevlečen z barvo, pa naj si zbog tega po neumnosti grenim življenje! Če jo hočejo moliti osli, naj jo pa, tekne naj jim!" se smeje živahno in hudič jeze v njegovem mlademu srcu se je potuhnil, dokler se mož smeje. Lepo oblečen se je peljal opoldne v bratovem čolnu v Marbach. Ali je bilo prav Janezu Adamu?

"Dobro! Tako mi je všeč. Saperment, Ana Marija, čednega moža imaš. Le ne mešaj preveč Marbachovkam glave, moj ljubi. Če vidiš sveto Justino, pozdravi jo v imenu čarovnika Ciprijana, ki nikoli noče!"

Žena je kljub svoji nosečnosti veselo skakala okoli njega: "Ah, zopet se smeje! Smeje se! — Zdaj je spet ves moj, zdaj, zdaj pa!"

"Pasja zalega," je zmerjal s svojega okna v Widumu gospod Glebhoffmann, ki je gospodu Wolfu brat v surovosti; "kaj ne znate nič drugega kot žreti, pretepati in vrtneti se?"

"Hej, to pa znamo! Plešite z nami, prečastiti, plešite!" so rjoveli mladi ljudje in skakali in noreli dalje, da so okna šklepetala v Sporrovi hiši in da je v kuhinji Sporrovki začela posoda plesati. Velderndorff je med kociastimi, širokoustnimi možmi in med jedrimi, zardelimi dekleti kakor Apolon v čredi satirov. Sicer pa nič ne kaže boga, marveč je z vsemi prijazen.

"Freinthal, kako kaj? Ha, Gerbel, Eskulap, si tudi tu? Si misliš, jeli, da je plesati bolje kot mazanje obličev? Sem prav tega mnenja. Kaj ni tisti tam Bistoyer, ali ne prihaja iz Mollenburga? Kaj tvoje gospode danes ne bomo videli? Appolt, pri vas je gorelo, z grada smo videli ogenj; upam, da škoda ni velika."

In ko vpijejo gosli najglasneje, ko žvižgajo piščali najmehekeje, prime visokorodni gospod Velderndorff, bogme, da res, Freinthalerjevo Zofijico, veliko, z dvema ko roka debelima kitama, za roko in stopi z njo med plesalce. Njegove jeklaste oči se svetijo veselo, njegova usta, ki so zdaj večno trmasta in mračna, se smejejo; tako pripoveduje Zofijici šale iz Wittenberga, ki jih dekleta ne razume. Pa se ne moti ob njem; ta njegova radost ni prava; na dnu leži melanholija, potajila se je za kratko; in kakor udarja v jasnem goslanju in žvižganju

MODEL MEAT MARKET

610 East 200 Street
EUCLID, OHIO, 44119 - KE 1-7447

ima vedno na prodaji: odlične RIZEVE in KRVAVE KLOBASE, prekajene in sveže MESENE KLOBASE, raznovrstno SUHO MESO, domače KUHANE SALAME, domače zelje in repo.

FLORIAN IN MARY KONCAR — lastnika

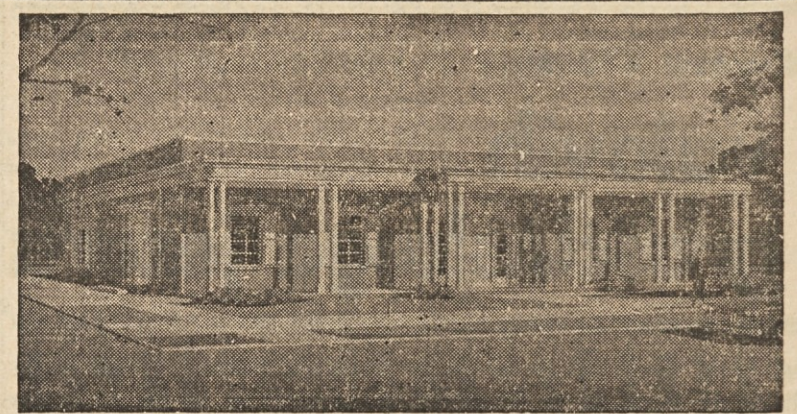
Odperto vsak dan od 8. do 6. zv, v sredo od devetih do dveh.

vedno zopet na vrh debeli bas, tako ruje v Jesejevih prsih, ko se mož smeje, počenja norčije in pravi šale, hudobni duh, hudič blede jeze: "Baalitha, Baalitha! — Uniči jo, razbij jo! Če si mož, jo stri!"

"Danes ne bom več plesal," je rekel po tretjem kolu in odšel počasi po cesti proti Schallmarbachu — in dekleta so gledala za njim poželjivo, moški pa debelo.

Tu je bilo življenja, vpitja in šuma, ki ni dosti zaostajalo za onim na bregu. Star siv medved na verigi je prožil pred mesarijo strele iz puške. Tam zraven je žrl neki cigan žlice in nože, njegov tovariš pa godel in godel na dudu: "O ta dekliski cvet..." Na desni so stale stojnice potujočih prodajalcev. Ponujali so za male denarje hvaleč najlepše jopiče in hlače, najboljše mazila in leke, najmočnejše podkve in pluge in največje kotle za zelje na svetu. Tu je sedel tudi berchtaldsgadenski prodajalec lutk, čarovnik v očeh otrok; pred njim je ležalo vsevprek najrazličnejših podob, angel in hudič, pes in mačka, kmetica, ki mede maslo, in ptič, ki zapiska, če ga uščipneš za rep. Na glas je vpil mož: "Nič na prodaj, ljubi ljudje! Punice,

možje, živali, voli!... Na pol zastonj, ne, kar zastonj!... Ali ne bo visokorojeni nič kupil?" nagovori Velderndorffa, komaj ga je zagledal. "Blagovolite, gospod grof, ogledati si mojo kramo. Punčiko za gospodično sestro morda, giblje z roko, je pravo čudo. Ali pa konja za gospoda brata, serca ali vranca, imam oboje v zalogi!"

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.
KENmore 1-6300

1053 East 62nd Street
HEnderson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

NEVAREN POSEL — Slika kaže Berlinčana, ki se ukvarja poklicno z vežbanjem policijskih psov. Obleko in rokavice ima debelo podloženo, na nogah pa močne škornje z debelimi golenicami.

TUDI PRI OTROCIH — Moda dobi v vedno večji vpliv na obleko ne samo pri odraslih, ampak tudi pri otrocih, kot kaže slika.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Alert Young MEN

ARE YOU INTERESTED IN GOING TO WORK FOR A LEADING BUSINESS MACHINES COMPANY AS A SERVICE TRAINEE IN CHICAGO. IF YOU ARE A HIGH SCHOOL GRADUATE, DRAFT EXEMPT, MECHANICALLY AND ELECTRICALLY INCLINED YOU HAVE A OPPORTUNITY FOR A GOOD CAREER WITH US. THERE ARE SEVEN SALARY INCREASES DURING THE FIRST TWO YEARS, PLUS NUMEROUS FRINGE BENEFITS, INCLUDING PROFIT SHARING, COMPANY PAID PENSION, MAJOR MEDICAL PLAN AND MANY OTHERS. (An Equal Opportunity Employer)

Call Mr. Brooks
AN 3-2380

FOR AN APPOINTMENT (212)

FEMALE HELP

LADY WITH SOME NURSING EXPERIENCE. To live in and care for elderly lady. Good home and salary. Call RE 4-4101.

(211)

CHICAGO, ILL.

APT. BLDG. FOR SALE

ADDISON

"FIRST TIME OFFERED"

Very large brick & stone 4 flats. Owners apartment has paneled family rm. Total Monthly income \$600.00; total monthly payment \$412.00. 25 year Mortgages available. Sound financial investment. Owner can live rent free. Only 34 apts. available. \$53,500 and \$53,900. LAKE ST. RTE 20 to OLD MILL RD. IN ADDISON, Turn So. 2 Bks. to Sales office. Open 7 days 10 A.M. to 6 P.M. Ph 359-1475 Mr. Goss.

(213)

FEMALE HELP

Sewing Machine Sample Maker

If you are an experienced operator conscientious, quality minded and willing to cooperate and learn, we will teach you to be a sample maker, Draperies, decorative pillows and bed spreads. Call or apply to Mr. E. Jacks.

EDSON, INC.

2750 South Kedzie, PH. 247-9000 (211)

MALE HELP

ADMIRAL CORPORATION CHICAGO, INC.

Hiring Now

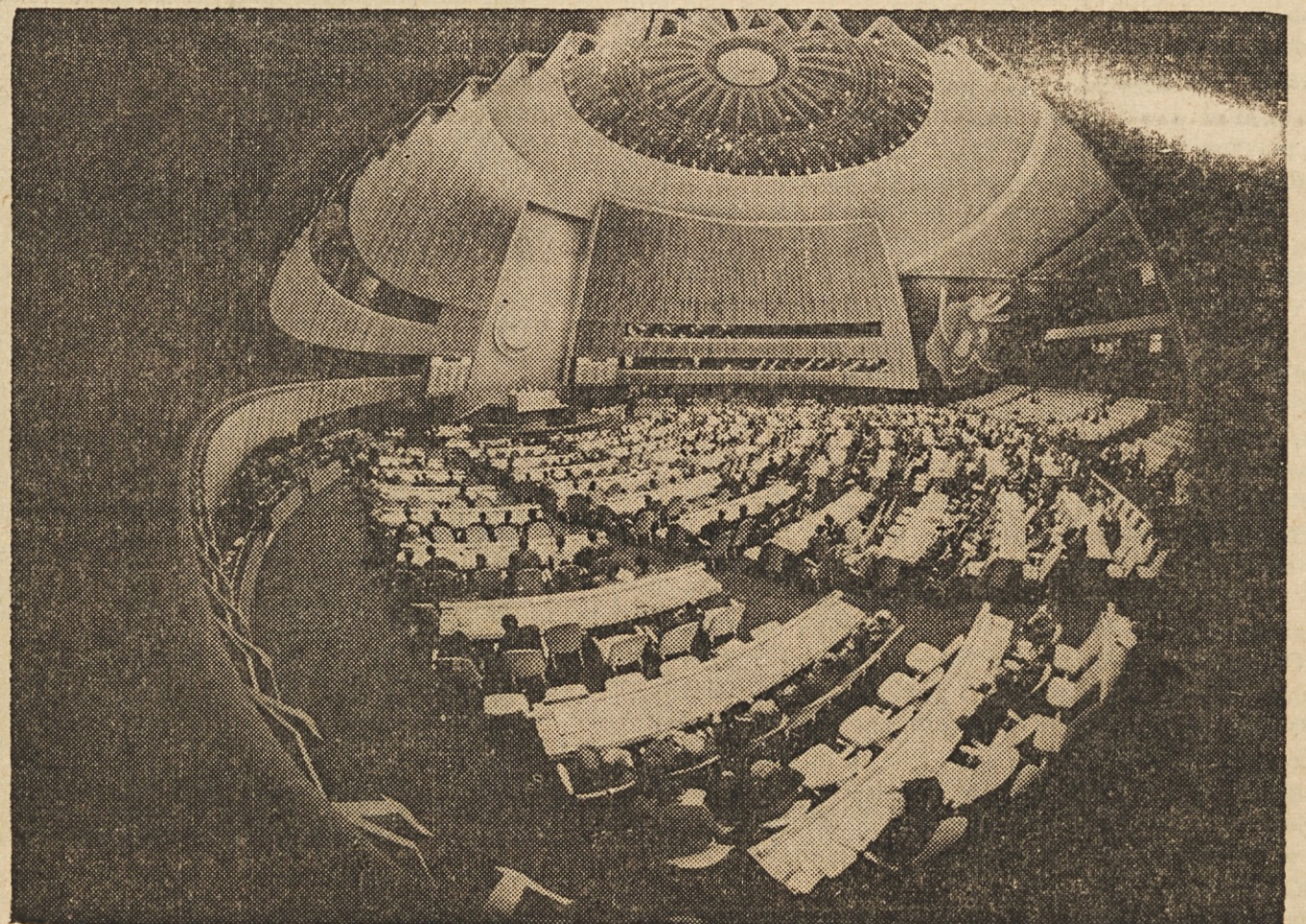
WAREHOUSEMEN

Experience not required. Permanent full time work. Apply in Person.

Admiral Corporation Chicago, Inc.

5530 N. Milton Parkway
Rosemont, Illinois
(An equal opportunity employer)

(211)

EN SAM POGLED OBJAME VSE — Slika kaže pogled na glavno skupščino Združenih narodov v New Yorku. Posneta je bila na posebne vrste fotografski aparat na "ribje oko".